

**Universiteit
Leiden**
The Netherlands

**Reactie op "Voorstel voor wijziging van art. 4:91 BW" van mw. mr. S.G.M. van
Lunsen in WPNR (2003) 6552**

Es, P.C. van

REACTIE

Reactie op “Voorstel voor wijziging van art. 4:91 BW” van mw. mr. S.G.M. van Lunsen in WPNR (2003) 6552

Van Lunsen ontvouwt in § 5 van haar artikel in WPNR (2003) 6552 een theorie omtrent de werking van art. 4:91 BW die hierop neerkomt dat het voor de inkorting door een kind op een stiefkind niet noodzakelijk zou zijn dat het kind een legitimaire vordering heeft. Art. 4:91 BW zou zijn eigen inkortingsbevoegdheid scheppen: inkorting door een kind op aan een stiefkind gedane makingen en giften jonger dan vijf jaar zou altijd mogelijk zijn voor zover de waarde van hetgeen het stiefkind aan makingen en giften heeft verkregen, meer beloopt dan de immuniteitsgrens. Deze theorie, die enige steun lijkt te vinden

in een in het Handboek Nieuw Erfrecht gegeven voorbeeld¹, heeft geen enkele wettelijke basis. Art. 4:91 lid 1 BW bepaalt dat inkorting op een stiefkind onder omstandigheden, in afwijking van de hoofdregels van art. 4:80 tot en met 4:89 BW, *niet* plaatsheeft. Het artikel voorziet niet in een extra inkortingsmogelijkheid buiten de hoofdregels van art. 4:80 tot en met 4:89 BW om.

Mr. P.C. van Es *

---

* Universitair docent notarieel recht aan de Universiteit van Leiden.

1. Handboek Nieuw Erfrecht (2002), B.C.M. Waaijer, p. 355-356.